

บทที่ ๒

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการแข่งขันกีฬานั้นนับว่ามีบทบาทสำคัญ เพราะนอกจากจะเป็นสื่อในการพัฒนาคนให้มีสุขภาพพลานามัยที่ดีแล้วยังช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ ช่วยฝึกฝนให้คนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา มีความกล้า มีความคิดริเริ่ม มีความเคารพต่อหน้าที่และสิทธิของผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งยังทำให้มีความสามัคคีกลมเกลียวกันอีกด้วย วรรณคดี เพียรชอบ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาว่า "ถ้าหากว่าการแข่งขันกีฬาได้มีการจัดดำเนินการและควบคุมโดยถูกต้องตามหลักแล้ว จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ พร้อมทั้งจะมีชีวิตอยู่ในสังคมเราได้เป็นอย่างดี"^๑ พิศนชาติ กฤติบวร ได้ให้ความเห็นว่า "สิ่งสำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาที่ฝ่ายจัดการแข่งขันกีฬาควรคำนึงก็คือ การทำให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้รับประโยชน์จากการแข่งขันในทุก ๆ ด้าน คือ ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ"^๒

สำหรับการแข่งขันกีฬา เขตแห่งประเทศไทยนั้นนับว่าเป็นการแข่งขันครั้งสำคัญระดับชาติที่จะช่วยส่งเสริมการกีฬาของประเทศไทยให้ขยายออกไปตามตำบล หมู่บ้าน ทั่วราชอาณาจักร นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสให้ประชาชนได้สนใจและเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น ดังที่ เลิศ หงษ์ภักดี กล่าวไว้ว่า "การแข่งขันกีฬาเขตนั้น มีความมุ่งหมายสำคัญที่จะส่งเสริมมาตรฐานการกีฬาของชาติให้สูงขึ้น และส่งเสริมให้ประชาชนสนใจ

^๑วรรณคดี เพียรชอบ, "การแข่งขันกีฬาในโรงเรียน," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ ๔ (ตุลาคม ๒๕๒๕): ๕.

^๒พิศนชาติ กฤติบวร, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาวชิรวิทยาลัย พลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕).

การกีฬา มีน้ำใจนักกีฬาทั้งผู้เล่นและผู้ดู"^๑ ดังนั้น "การแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย จึงเป็นนโยบายที่สำคัญอย่างหนึ่งของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศด้านตัวบุคคลหรือประชาชนให้มีคุณภาพสูง"^๒

ฉะนั้น จึงนับได้ว่าการจัดการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทยนั้นเป็นการแข่งขันกีฬาครั้งสำคัญที่รัฐบาลได้คำนึงถึง ดังคำกล่าวในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทยครั้งที่ ๑๔ ที่จังหวัดอุดรธานีว่า

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะพัฒนาคนให้มีระเบียบ วินัย มีความรับผิดชอบ รู้จักเคารพกติกา และการกีฬายังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดคุณธรรมทางใจ ความสามัคคี และเป็นเครื่องเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างคนในชาติ จึงได้เร่งรัดปรับปรุงการกีฬาไปสู่ประชาชนให้ทั่วถึงทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค ภารกิจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาเขตให้บรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าว เป็นงานที่มีขั้นตอนการทำงานอย่างละเอียด มีความยากลำบาก ท่านทั้งหลายต้องอดทนและใช้ความพยายามเต็มที่ซึ่งจะสำเร็จ และยังให้เกิดประโยชน์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้"^๓

การวิจัยในประเทศ

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ไพฑูรย์ จัยสิน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในประเทศไทย โดยการส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน ๔๔ คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอ และนักเรียนส่วนใหญ่สนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬา

^๑คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ ๑๓, ที่ระลึกกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๓ จังหวัดลำปาง, หน้า ๖.

^๒คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ ๑๔, รายงานการแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๔ จังหวัดอุดรธานี ๒๕๑๔,

^๓เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๗.

ภายในและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมาก นักเรียนชายและหญิงสามารถเลือกเข้าแข่งขันกีฬาได้หลายประเภท นักเรียนที่มีทักษะกีฬาสูงจะได้รับการส่งเสริมมาก ตารางการฝึกซ้อมของนักกีฬามีผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ กีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันส่วนใหญ่ คือ ฟุตบอล กรีฑา และแบดมินตัน^๑

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ เจริญทัศน์ จินตนาเสรี และคณะ ได้ทำการวิจัยปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเขต เพื่อสำรวจและวิเคราะห์อุปสรรคเกี่ยวกับการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัวเพื่อแข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๒ จังหวัดอุบลราชธานี โดยได้จัดทำแบบสอบถาม ถามนักกีฬาที่มารับการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่หน่วยปฏิบัติงานของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ในระหว่างการแข่งขันที่สนามกีฬากลางจังหวัดอุบลราชธานี จำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๑๘ คน ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาอายุเฉลี่ย ๒๑.๑ ปี ส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน นิสิตและนักศึกษา ร้อยละ ๖๑.๑ นอกนั้นมีอาชีพรับราชการ รับจ้างและอื่น ๆ นักกีฬามีประสบการณ์การแข่งขันตั้งแต่ระดับโรงเรียนถึงระดับประชาชนแล้วเฉลี่ย ๒ - ๓ ครั้ง มีการเตรียมตัวฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันกีฬาเขต ครั้งที่ ๑๒ เป็นเวลา ๒ เดือน ๒๓ วัน ส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๔ ฝึกซ้อมด้วยตนเอง มีครูฝึกสอนดูแลควบคุมการฝึกซ้อม ร้อยละ ๔๔ ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการฝึกซ้อมที่สำคัญคือ เรื่องสนามฝึกซ้อม อุปกรณ์ ครูฝึกสอน และเวลาในการฝึก^๒

^๑ไพฑูริย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริกขามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓).

^๒เจริญทัศน์ จินตนาเสรีและคณะ, "ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาเขต," วารสารสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ ๑ (มกราคม ๒๕๒๓): ๒๘.

๕. ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ พิทักษ์ พลชนะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วกลาง" โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียน ๒๓๔ คน อาจารย์หัวหน้าหมวดพลานามัย ๒๓๔ คน และเจ้าหน้าที่พลศึกษา ๒๔ คน ผลการวิจัยพบว่า

๑. การจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียนเน้นวัตถุประสงค์ในด้านการปลูกฝังให้นักเรียนรักการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา การเพิ่มพูนทักษะและใช้ความสามารถในเชิงกีฬาที่แท้จริง การส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียว และการฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ประเภทกีฬาที่โรงเรียนส่งเข้าแข่งขันมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และกรีฑา

๒. ปัญหาที่โรงเรียนประสบ ได้แก่ โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการดำเนินการเตรียมตัวนักกีฬา เข้าร่วมแข่งขัน นักกีฬาของโรงเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ การแข่งขันมุ่งไปที่การเอาชนะกันเป็นสำคัญ นักกีฬาส่วนใหญ่มีภาระกิจประจำวันที่ต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้าน ทักษะทางกีฬาประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนโดยทั่วไปมีมาตรฐานต่ำ ครูพลศึกษามีงานการสอนมากไม่มีเวลาฝึกสอนนักกีฬา เข้าร่วมแข่งขัน ความยากลำบากในการควบคุมความประพฤติและมารยาทในการดูกีฬาในสนามแข่งขัน

๓. ปัญหาที่กรมพลศึกษาประสบได้แก่ ความยากลำบากในการของบประมาณเพื่อจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ความยากลำบากในการจัดแพทย์พยาบาลที่อยู่ประจำสนามตลอดฤดูกาลแข่งขัน ความยากลำบากในการจัดหาสนามแข่งขันให้เพียงพอกับความต้องการ^๑

^๑พิทักษ์ พลชนะ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วกลาง" (วิทยานิพนธ์ปริิชาญมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓).

X ในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ไชยรัตน์ คุณาชีวะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ภาวะคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๘ จำนวน ๑๐๐ คน ผู้จัดการทีมกีฬามหาวิทยาลัย ๑๐๐ คน และหัวหน้าทีมกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของนักกีฬาประมาณ ๑๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยผู้จัดการทีม และหัวหน้าทีมกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่ากีฬามหาวิทยาลัยสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันเป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และผู้จัดการทีมมีความเห็นตรงกันว่ามีปัญหาทางด้านงบประมาณและบุคลากรมาก ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ พบว่ามีน้อย^๑

ในปีเดียวกัน วีรพงษ์ บางท่าไม้ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด" เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดของเจ้าหน้าที่กีฬาทุกจังหวัด โดยสร้างแบบสอบถามแนบให้ตรวจคำตอบ มาตรฐานประเมินค่า และแบบปลายเปิด โดยส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด ๑๔๔ คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดประสบมากที่สุดคือการขาดแคลนในด้านงบประมาณในการดำเนินงาน จำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนขาดความเอาใจใส่

^๑ไชยรัตน์ คุณาชีวะ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔).

ของผู้บริหารงานจังหวัด ความนิยมกีฬาของประชาชน เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ และกรีฑา ตามลำดับ ปริมาณการจัดการแข่งขันเฉลี่ยทุกจังหวัดใน ๑ ปี ฟุตบอล ๓ ครั้ง บาสเกตบอล ๒ ครั้ง วอลเลย์บอล ๒ ครั้ง เซปักตะกร้อ ๒ ครั้ง และกรีฑา ๒ ครั้ง^๑

* ในปีเดียวกัน พัฒนชาติ กฤติบวร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาริทยาลัยพลศึกษา" เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาริทยาลัยพลศึกษา โดยส่งแบบสอบถามไปยังคณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา ๕๐ คน คณะกรรมการดำเนินการแข่งขัน ๕๐ คน และผู้ควบคุมนักกีฬา ๕๐ คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการจัดดำเนินการแข่งขันและผู้ควบคุมนักกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่า กีฬาริทยาลัยพลศึกษาสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันเป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาริทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยพลศึกษา คณะกรรมการจัดดำเนินการแข่งขัน และผู้ควบคุมนักกีฬามีความเห็นแตกต่างกันยกเว้นในด้านงบประมาณและบุคลากร^๒

* ในปีเดียวกัน ไพโรจน์ สุวรรณภักดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียนครูพลศึกษา และครูอื่น ๆ ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

^๑รวิพงษ์ บางท่าไม้, "ปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัด" (วิทยานิพนธ์ปริญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔).

^๒พัฒนชาติ กฤติบวร, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬาริทยาลัยพลศึกษา" หน้า ง.

จำนวน ๔๐๐ ชุด ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุดตามความเห็นของผู้บริหารโรงเรียน คือ สถานที่ไม่เพียงพอโดยเฉพาะสถานที่กลางแจ้ง และขาดการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนก่อนเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ มีความเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุด ได้แก่ ขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลาและสวัสดิการสำหรับบุคคลากร ขาดการนำกิจกรรมที่เป็นศิลปะประจำชาติ เช่น กระบี่กระบอง ตะกร้อ ใช้เป็นกิจกรรมการแข่งขัน ขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษา และครูอื่น ๆ และขาดงบประมาณในการจัดและดำเนินการแข่งขัน^๑

ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ บุญเลิศ กายจนจงกล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการดำเนินการโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและการดำเนินการโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน ๑๘ แห่ง เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับกีฬา ๔๐ คน และพนักงานที่ได้รับบริการ ๔๐ คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดและดำเนินการโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจเป็นปัญหามาก คือ ฝ่ายบริหารไม่สนับสนุนการจัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการ กิจกรรมที่จัดทำให้เป็นปัญหาในการฝึกซ้อมแก่พนักงาน ช่วงระยะเวลาที่จัดใช้จัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการไม่โอ้อำนวย ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขันกีฬาเพื่อนันทนาการ ขาดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา ขาดงบประมาณในการเข้าสถานที่ในการจัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการ ขาดสถานที่ทำงานสำหรับคณะกรรมการกีฬา ขาดสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ และจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการไม่เพียงพอ^๒

^๑ไพโรจน์ สุวรรณภักดิ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริชิตามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔).

^๒บุญเลิศ กายจนจงกล, "ปัญหาการจัดและการดำเนินการโครงการกีฬาเพื่อนันทนาการของรัฐวิสาหกิจในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริชิตามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔).

การวิจัยในต่างประเทศ

> ในปี ค.ศ. ๑๙๗๗ คาโพรวิทซ์ (Kaplowitz) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "แนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษา มีชื่อภาษาอังกฤษว่า Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic programs for Boys and Girls in Public High Schools โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จากผลการวิจัยเกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้ว นำมาวิเคราะห์และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมืองมิดเดิลเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่า ในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องตั้งอยู่บนรากฐาน ๓ ประการ คือ

๑. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
๒. ต้องพิจารณายึดหลักการจัดการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ กฎกติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
๓. ยึดหลักความคิดรวบยอดแห่งดุลยภาพหรือความเสมอภาคในการเข้าร่วมแข่งขันของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างทัดเทียมกัน

และเขายังได้สรุปอีกว่า การพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งตรงไปที่ผู้บริหาร ซึ่งจะต้องจัดให้ตามความจำเป็น และสนองความต้องการของนักเรียน^๑

Susan Cheryl Kaplowitz, "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High Schools," Dissertation Abstracts International 38 (June 1978): 7210 A.